

έργατην. » Πόσον ἡμην ἄπειρος! εἶνε ἀπόκρυφος ἰσχὺς τούναντίον, καὶ θάρρος, ἐλπίς, καὶ συνεχῆς ἀνανέωσις· ἐν τῷ βάθει τοῦ ἐδάφους τούτου τὸ ὅποιον ἀνορύττει, ὁ ἀροτήρ βλέπει πολὺ πλέον ἡ κόκκον ἔτοιμον νὰ βλαστήσῃ, βλέπει τὸ παιδίον τοῦτο· τοῦτο εἶνε ὁ ζῶν αὐτοῦ στάχυς καὶ ἡ γελῶσα συγκομιδὴ. «Ω! ὅποια διάμειψις συγκινητικὴ καὶ ὅποια γλυκύτατα μυστήρια μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὄντων! τὸ διάβροχον τοῦτο ἐξ ἴδρωτος μέτωπον, τὸ παιδίον τὸ σπογγίζει, τοὺς καταπεπονημένους τούτους βραχίονας, τὸ παιδίον τοὺς ἀναψύχει τὴν κεκοπιακυταν ταύτην ψυχήν, τὸ παιδίον τὴν ἑξεγείρει, τὴν παρηγορεῖ, καὶ τὴν πληροῖ μὲν ἀρώματα καὶ στοργήν. »Ἐνῷ ὁ ἀνήρ ἀνοίγει μίαν αὔλακα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ παιδίον ἀνοίγει ἐτέραν ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ· ὑπάρχουσιν ἀτελεύτητοι ἀπόψεις καὶ ὀλόκληρος αἰώνιότης ἐν τῷ παιδίῳ. Θεῖος ἄγγελος, χθὲς ἀφιχθείς, ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸ μέλλον καὶ αὐτὸν τὸν βίον· μετ' αὐτοῦ, ἡ ζωὴ εἶνε νέα καὶ ἀπαύστως ἀνθεῖ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΔΟΥΦΟΥΡ

ΚΑΡΔΙΑ

«Ο δόφις εἶνε σύμβολον σοφίας καὶ φρονήσεως· ὁ δὲ δόφις ἡν φρονιμώτατος πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. »Αλλὰ δὲν φθάνει τοῦτο μόνον· χρειάζεται καὶ ἡ περιστερά, σύμβολον τοῦ ἀδόλου πόθου, τῆς ἀγνῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ θείου. Δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ σοφία, δὲν ἀρκοῦσι τὰ βιβλία, αἱ γνώσεις, αἱ γλώσσαι· ἀπαιτεῖται καὶ ἡ δύναμις ἐκείνη, ὅπου ἡνωμένον κρατεῖ ἄνθος μὲν ἄνθος, ἀστέρα μὲν ἀστέρα καὶ καρδίαν μὲν καρδίαν. Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανοβάμων, ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, εἶπεν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχῶν ἡ κύμβαλον ἀλαλάζων. »Ο Παῦλος δὲν διέψυσε τὸν Πλάτωνα. Κ' ἐκεῖνος ἔλεγεν, ὅτι ἡ σοφία χωρὶς τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις εἶνε πανουργία.

«Ο ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνον μυελός, ἀλλ' εἶνε καὶ καρδία. »Ο μυελὸς εἶνε τὸ δοχεῖον τῶν γνώσεων, ἡ ἀφετηρία τῶν ιδεῶν. »Η καρδία εἶνε ἡ δεξαμενὴ τοῦ αἵματος, τῶν παθῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων· εἶνε τὸ ἔργαστήριον καὶ τὸ ὄρμητήριον τῶν πράξεων. Εἰς τῆς διανοίας τὰ ὑψη βασιλεύει ὁ φωστήρ τῆς ὑπάρξεως μας, ἡ ἵδεα· εἰς τῆς καρδίας τὰ βάθη ἡγεμονεύει ἡ διευθύντρια τῆς ζωῆς, ἡ θέλησις.

Π. ΒΕΡΓΩΤΗΣ

ΥΠΝΩΤΗΡΙΟΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

«Η ἔταιρεία ἡ ἴδρυσασα ἐν Παρισίοις τὸ ἔξαιρέτως ὀφέλιμον, φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικὸν τοῦτο κατάστημα τῆς Νυκτερινῆς Φιλοξενίας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἔργασιῶν αὐτῆς. Τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο κατάστημα προσφέρει στέ-

γην εἰς πάντας τοὺς μὴ ἔχοντας τοιαύτην. »Ἐὰν δὲ δὲν ἔχωσιν ἔργασίαν, προσπαθεῖ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν των, καὶ εὑρίσκει αὐτοῖς τοιαύτην, τοποθετοῦσα αὐτοὺς δεόντως, εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οι πόροι αὐτοῦ ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν γενναιῶν καὶ ἐκουσίων προσφορῶν τοῦ ἔθνους, συνισταμένων τὸ μὲν ἐκ κληροδοτημάτων ἡ ἄλλων δωρεῶν, τὸ δέ, ἐκ διαφόρων παλαιῶν ἀντικειμένων, ἀτινα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ λίαν πολύτιμα παρὰ τῇ ἀξιοθηρηνήτῳ πληθύῃ τῶν πελατῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ασύλου.

Κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, τὸ κατάστημα τοῦτο ἐφιλοξένησεν 27,950 ἀστέγους, σίτινες ἐκοιμήθησαν ἐπὶ 28,000 νύκτας ἐν ταῖς κλίναις τοῦ Ασύλου.

Σημειωτέον δέ, ὅτι συνήθως πᾶσαι αἱ ἄπειροι τῆς γῆς ἔξαποστέλλουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον, τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν, ἵν' ἀποτελεσθῇ ἡ δλοιμέλεια τῶν ἐνιαυσίων πελατῶν τοῦ νυκτερινοῦ Ασύλου. Οὕτως ἐκ τῶν 27,950 φιλοξενηθέντων ἀστέγων κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἔχομεν 24,198 Γάλλους = 87 %, 3,683 Εὐρωπαίους, 37 Αφρικανούς, 3 Ασιανούς, 27 Αμερικανούς, 2 Αύστραλούς = 13 %.

Οὐδὲν ἡττον εἶνε ἀξία σημειώσεως καὶ ἡ κατ' ἐπάγγελμα διάκρισις αὐτῶν, καθ' ἣν εὑρίσκομεν, 10,114 γεωργούς, κηπουρούς καὶ ἡμερομισθίους ἔργατας· 5,006 ξυλουργούς· 900 κτίστας· 1,537 κατεργαστὰς δερμάτων· 1,215 ράπτας· 2,153 σιδηρουργούς· 638 στοιχειοθέτας, τυπογράφους καὶ βιβλιοδέτας· 1,414 μαγείρους καὶ ζαχαροπλάστας· 1,677 ὑπηρέτας, καὶ ὑπηρετρίας· 322 κομμωτὰς καὶ φενακόπλόκους· 810 γλύπτας· 568 ὠρολογοποιούς· 1,158 ὑπαλλήλους καὶ 279 ὑπολόγους ἐπιστάτας.

Αλλὰ καὶ τὰ διάφορα ἄλλα ἐπαγγέλματα ἐπλήρωσαν καὶ αὐτὰ τὸν φόρον των πέμψαντα 75 καθηγητάς, διευθυντὰς σχολείων καὶ διερμηνεῖς· 28 δραματικούς καὶ μουσικούς καλλιτέχνας· 3 δικηγόρους· 2 ἀρχιτέκτονας· 1 πολιτικὸν μηχανικόν· 4 διδάκτορας τῆς ιατρικῆς· καὶ 4 ἀξιωματικούς.

Δῆλον ἐπομένως, ὅτι τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα κατέχει διακεκριμένην θέσιν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν τοιαύτης φύσεως ἴδρυμάτων ἐν Παρισίοις, προσφέρον στέγην καὶ κλίνην εἰς δεκάδας χιλιόδων ἐνδεῶν ὑπάρξεων, ἃς διάφοροι περιστάσεις ἐσφενδόνισαν εἰς τὰς ὁδούς, ἀγνοούσας ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίναι!

Α. Γ.

ΔΥΟ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ

Αἱ μεγάλαι ἀοιδοί Malibran καὶ Sontag ἀπεστρέφοντο ἀλλήλας. »Ἄλλ' ἡ βαρωνία De la Bouillerie ἀποφασίσασά ποτε μετὰ τοῦ ἐνδέξου μουσικοδιδασκάλου Ροσίνη νὰ διαλάξῃ τὰς διασήμους ἔχθρας καὶ ἀντιζήλους, ἐσκέφθησαν νὰ τὸ κατορθώσωσι διὰ τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἔξεγέρσεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ.

«Οθεν ἐσπέραν τινὰ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1830 ἡ βαρωνία ἔδωκε μουσικὴν ἐσπερίδα, εἰς τιμὴν τῶν δύο ἀδιαλλάκτων Sontag καὶ Malibran, εἰς ἣν ἐκάλεσε τοὺς διασημοτάτους ἀνδρας

Λαμαρτίνον, Βερέ, Βονάλ, Βίκτωρα Ούγκα, Μαρτινιάκ, Γεράρδον, Γρώ, Πάερ, Νοδιέ, Σουμέ, 'Ανσελώ, 'Απονύ, Δενοάγι, Φερουσίνην, Δαρλενκούρ, τήν Δελφίνα Γκέ και ἄλλα διακεκριμένα πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Τὴν μουσικὴν ἐσπερίδα ἥνοιξαν οἱ Βορδόνης, Τζουκέλης καὶ Σαντίνης διὰ τῆς Τριψίδας Rappataci ἐκ τοῦ μελοδράματος « L' Italiana in Algieri ». Ἡ δὲ δεσποινίς Moke (βραδύτερον Πλέγελ) ἔξετέλεσε θαυμασίως μίλαν Sonate τοῦ Beethoven καὶ ἄλλοι ἔψαλλον ἄλλα ἀριστουργήματα.

Τέλος ἥλθε καὶ ἡ σειρὰ τῶν δύο φαινοτάτων τῆς ἐποχῆς ἀστέρων.

Οἱ θάνατος 'Ροσίνης ἐκάθησε παρὰ τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἡ Sontag συνοδευμένη ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου μουσικοδιδασκάλου ἔψαλε τὴν μονῳδίαν « Una voce poco fa » ἐκ τοῦ μελοδράματος « δι κουρεὺς τῆς Σιύλλης ». Κατόπιν δὲ ἡ Malibran ἔψαλε τὴν μονῳδίαν « Di piacer mi balza il cor » ἐκ τοῦ μελοδράματος « La gazza Iadra ».

Οὐδέποτε ἔψάλησαν τελειότερον ἀμφότερα τ' ἀριστουργήματα ταῦτα τοῦ 'Ροσίνη.

Μετά τινα διακοπὴν καθ' ἥν οἱ μεγαλείτεροι ἔπαινοι ἐπεδαψίλευθησαν εἰς τὰς περιωνύμους αὐτὰς ἀοιδούς, ἥρξαντο ψάλλουσαι ὅμοι, συνοδεύοντος τοῦ 'Ροσίνη διὰ τοῦ κλειδοκύμβαλου, τὴν ἐκ τοῦ μελοδράματος τοῦ « Σεμίραμις » διῳδίαν Eh! ben, a te ferrisci! » 'Αλλ' ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ περίφημον Andante « Giorno d' orrore » καὶ αἱ ἕκειναι δύο μοναδικαὶ φωναὶ τῶν ἡνώθησαν εἰς τὸ « T'arresta o Dio ... » τὸ ἀκροατήριόν των ἔμεινεν ἐν ἐκστάσει ἐκ θαυμασμοῦ πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὸ ἄσμα τῶν μεγάλων αὐτῶν ἀοιδῶν τῆς ἐποχῆς.

Ἐίνε δυνατὸν ν' ἀποστρέφεσθε ἀλλήλας, ἀνέκραξε κατευθουσιασθεὶς δὲ Λαμαρτίνος, σεῖς αἴτινες διμοῦ ψάλλουσαι κρατεῖτε ἐπὶ τόσην ἥδη ὥραν ἐν ἐκστάσει καὶ ἔνδακρυ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων συγκινήσεων τὸ ἀκροατήριόν σας;

Δὲν εἶχεν εἰσέτι τελειώσει τὰς λέξεις του δὲ Λαμαρτίνος καὶ δὲ 'Ροσίνης ἀρπάσας τὰς δύο ἀδιαλλάκτους εἰς τὴν ἄγκαλην του!

— 'Αρκεῖ! ἀρκεῖ, ἀνέκραξεν. 'Ασπασθῆτε ἀλλήλας!

'Η Sontag ἡσπάσθη τὴν Malibran. 'Αλλ' αὕτη εἶπε τῷ 'Ροσίνῃ. — Διδάσκαλε! δύσκολον τὸ ν' ἀσπασθῆ τις ἀνταγωνιστὴν του.

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΙΑΠΩΝΙΑ

Ἡ ιστορία τοῦ σπουδαίου τούτου Κράτους τῆς Οἰκουμένης δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς τρεῖς περιόδους. Ἡ πρώτη ἀρχεται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ λήγει μέχρι τοῦ 1200 π. Χ. αἰῶνος, εἶνε δὲ τόσῳ ἀναμεμγμένη μετὰ μύθων, ὡστε ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ τις τὸ ἀλληλεξῆ ἀπὸ τοῦ ψεύδους.

Ἡ τέχνη τοῦ γράφειν εἰσήχθη κατὰ τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα, εἰ καὶ οἱ 'Ιάπωνες ιστορικοὶ ἀναβίζαλουσιν αὐτὴν εἰς τὸν 8ον.

Τὸ 1240 π. Χ. εἰσήλασεν εἰς τὴν 'Ιαπωνίαν θετὸς τις ἐκ Κίνας πολεμιστής καλούμενος Σιμονού, οὗτος δὲ ἀνήγειρε τὸν πρῶτον ναὸν εἰς τὴν βασίλισσαν ἥλιον καὶ ἀπέδειξεν ἐαυτὸν ἡγεμόνα τῆς χώρας.

Μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος δὲ πολιτισμὸς τῆς Βορείου 'Ιαπωνίας ἥτο ἐντελῶς Κινεζικός, ἐκ τούτου δὲ ὡς καὶ τῆς διμοιστήτος τῶν κατοίκων, ὑποτίθεται ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τοῦ μέρους τούτου μετηνάστευσαν ἐκ Κίνας.

Οὐ νῦν αὐτοκράτωρ Μικάδος ἀξιοῦ ὅτι εἶνε ἀπόγονος τῆς δυναστείας τοῦ Τζιμού, τοῦ πρώτου Μικάδου ἢ αὐτοκράτορος, ὅστις ἔδασίλευσε κατὰ τὸ 66ο π. Χ.

Ἡ δευτέρα περίοδος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 1143 καὶ ἔκτεινεται μέχρι τοῦ 1853, ἥτοι ἐπὶ 700 περίπου ἔτη. 'Αλλὰ τὸ μᾶλλον

ἐνδιαφέρον μέρος τῆς 'Ιαπωνίας χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1649 μ. Χ. ὅτε ὁ Φραγκίσκος Ξαβιέρος, Πορτογάλος 'Ιησουΐτης, μετέβη ἐκεῖ μετ' ἄλλων τινῶν ὡς Παπικὸς ιεραπόστολος. Τοὺς ιεραπόστόλους τούτους ἔδειχθη ὁ αὐτοκράτωρ λίαν φιλοφρόνως, ἐντὸς μικροῦ δὲ ἡ Παπικὴ θρησκεία ἐξηπλώθη καθ' ὅλην τὴν νήσον, ὡστε τὸ 1553 εὐρίσκομεν ἐν 'Ιαπωνίᾳ 250 ἐκκλησίας καὶ 13 θεολογικὰ σχολεῖα. Τὸ αὐτὸν ἔτος ὁ αὐτοκράτωρ ἔστειλε πρεσβευτὴν εἰς Ρώμην, ἵνα βεβαιώσῃ τὸν Πάπαν περὶ τῆς φιλίας αὐτοῦ πρὸς τὴν 'Αγίαν Εδραν.

Τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς χώρας εἰς τὰλλα ἔθνη τῆς Γῆς ἤρεν δὲ 'Αμερικανὸς πλοίαρχος Πέρρος, τῷ 1853. Οὗτος κατώρθωσε ν' ἀνοιχθῶσι διάφοροι λιμένες τῆς 'Ιαπωνίας εἰς τοὺς ἔνους, εἰσαγαγόντας τὸν χριστιανικὸν πολιτισμόν, ἐν τῷ σταδιοδρομίᾳ τοῦ διόποιου γιγαντιαίοις βῆμασιν ἔκτοτε προβάλλει ή 'Ιαπωνία.

ΜΕΞΙΚΟΝ

Τὸ Μεξικὸν εἶνε 2,000 μιλίων τὸ μῆκος καὶ 1,000 τὸ πλάτος, ἔχει δὲ ἐμβαδὸν 761,000 τετραγ. μιλίων. Τὸ πολύτευμά του εἶνε δημοκρατικόν, περιλαμβάνει δὲ 27 Πολιτείας ἐκτὸς τῆς κάτω Καλλιφορνίας καὶ τῆς 'Αμφικτυονικῆς περιοχῆς, εἰς ἥν κεῖται ἡ πρωτεύουσα τῆς Δημοκρατίας. Ο πληθυσμὸς τοῦ Μεξικοῦ ἀναβαίνει εἰς 20 περίπου ἑκατομμύρια.

Τὸ Μεξικὸν περιέχει 18 πόλεις, ἐκάστη τῶν δύοιων ἔχει ὑπὲρ τὰς 80,000 κατοίκων· περὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων κατοίκων τῆς χώρας, οἱ λοιποὶ Εὐρωπαῖοι ἢ μικτὴ φυλὴ ἐξ Εὐρωπαίων καὶ Ιθαγενῶν.

Περὶ τοῦ Μεξικοῦ περὶ τῆς κατακτήσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν 'Ισπανῶν δὲν γνωρίζομεν σχεδὸν τίποτε. Οἱ αὐτόχθονες εὐρέθησαν ὅτι ἥσαν κάτοχοι ίκανοι βαθμοῦ πολιτισμοῦ καὶ τεχνῶν, αἱ οἰκίαι των ἥσαν καλῶς κατεσκευασμέναι καὶ ἀπετέλουν πόλεις, ἔχοντας καλῶς ὡργανισμένην κυβέρνησιν, μὲν βασιλέα ἐπὶ κεφαλῆς.

Ἡ ἀπὸ τῆς 'Ιαπωνίας ἀνεξαρτησία τοῦ Μεξικοῦ ἐπετεύχθη τῷ 1810 μετὰ πολλῶν ἐτῶν αἰματηρῶν ἀγῶνων. Ἐκτὸτε συνέβησαν πολλαῖς καὶ διάφοροι ἐπαναστάσεις καὶ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἐνεκά τῆς φιλοδοξίας καὶ φιλαρχίας τῶν πρωτεύοντων προσώπων τῆς χώρας, καὶ ίδιως στρατιωτικῶν.

Ἡ ἀρχικὴ θρησκεία τῶν κατοίκων ἦτο θρησκεία τρόμου. Ἡ ἀνθρωποφαγία ἀπετέλει μίαν τῶν κυρίων αὐτῆς τελετῶν 'Υπάρχει δὲ εἰσέτι ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Μεξικοῦ κορμός τις ξύλου, ἐπὶ τοῦ διόποιου ἐκόπτοντο διὰ πελέκεως αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων. 'Υπολογίζεται δὲ ὅτι περὶ τὰς 20,000 ἀνθρωποὶ ἔθυσιάζοντο κατ' ἔτος, ἀπαντεῖς δὲ οὗτοι ἥσαν αἰχμάλωτοι.

Ἡ Παπικὴ ἐκκλησία τῶν κατοίκων ἦτο θρησκεία τρόμου. Ἡ άνθρωποφαγία ἀπετέλει μίαν τῶν κυρίων αὐτῆς τελετῶν 'Υπάρχει δὲ εἰσέτι ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Μεξικοῦ κορμός τις ξύλου, ἡ δεσποτεία τῆς ὑπῆρξε σκληρά, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Ζουαρέζ 1867 ἡ μετὰ τῆς Πολιτείας ἔνωσις αὐτῆς διελύθη καὶ ἔκτοτε ἐπικρατεῖ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καθ' ὅλον τὸ Μεξικόν. Ο χωρισμὸς οὗτος τῆς Εκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας ἐκυρώθη διὰ ψηφίσματος τῆς Εθνικῆς Εκκλησίας τῷ 1874.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ο Γηλούχ, ἵνα ἔξαπτῃ τὴν φαντασίαν του καὶ μεθίσταται εἰς τὴν Ταυρίδα καὶ τὴν Σπάρτην, εἶχεν ἀνάγκην νὰ κάθηται ἐν μέσω λειμῶνος· ἐκεῖ δὲ, εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα καὶ ὑπὸ τὰς φλεγούσας ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ἔχων ἐνώπιόν του μὲν τὸ κλειδοκύμβαλον, εἰς δὲ τὰ πλάγιά του δύο φιάλας καμπανίτου, ἔγραψε τὰς δύο 'Ιφιγενείας, τοὺς θρήνους τοῦ 'Ορφέως καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Πάριδος..